

Arrest

nr. 152 808 van 17 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. DEPOVERE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Tezin (district Surobi, provincie Kabul). U bent een Pashtoun van etnische origine. U heeft geen school gelopen en bent analfabeet gebleven. Bij aankomst in België verklaarde u vijftien jaar oud te zijn.

Uw vader was bij de Taliban. Op een dag had hij genoeg van zijn Talibanactiviteiten en ging hij zijn ontslag indienen. Sindsdien is uw vader vermist. Drie maanden na de verdwijning van uw vader vernam u dat de Taliban u voor hun strijd wilden opleiden. Uw familie wou dit niet en uw oom B.(...) regelde uw vertrek uit Afghanistan.

Via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Frankrijk bent u naar België gekomen. Op 4 november 2014 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban dreigt te worden gerekruteerd. Recent vernam u via uw oom dat uw vader gedood werd door de Taliban.

U legt geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26 november 2014, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Dat u op 30 november 1999 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio en van het land waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. U beweert van het district Surobi in de provincie Kabul afkomstig te zijn maar u kent in het geheel geen andere districten in de provincie (CGVS, p.4). Evenmin kent u namen van andere provincies van Afghanistan (CGVS, p.6). Namen van belangrijke Afgaanse steden zoals Herat, Mazar-i Sharif en Kandahar hoort u schijnbaar voor het eerst (CGVS, p.6). Dit alles is bijzonder merkwaardig. Het is niet geloofwaardig dat iemand uit Afghanistan geen namen van omliggende districten, andere provincies of steden zou kennen.

Van de districten Qarghayi, Tagab, Bagrami, Hesarak en Mehtarlam, heeft u nog nooit gehoord of u kan deze districten niet situeren (CGVS, p.4,5). Dat is zeer opmerkelijk, daar de informatie aantoont dat al deze districten aan Surobi grenzen en kan aangenomen worden dat een bewoner van deze streek toch enigszins op de hoogte is van het bestaan van deze plaatsen. Ook namen van aan Surobi grenzende provincies als Laghman, Nangarhar en Kapisa kent u vreemd genoeg niet (CGVS, p.6). Gevraagd naar de naam van de rivier die door uw district stroomt, blijkt u deze evenmin te kennen (CGVS, p.13). Het zou voor een inwoner van Surobi nochtans een bekend gegeven moeten zijn dat dit de voor het district erg belangrijke Kabul-rivier is. Dat de belangrijke weg van Kabul naar Jalalabad het district Surobi doorkruist, weet u al evenmin (CGVS, p.4). Ook dit is bijzonder merkwaardig gezien het belang van deze doorgangsweg voor het district Surobi. Bijgevolg kan u ook niet zeggen of uw dorp al dan niet nabij deze verkeersader gelegen is (CGVS, p.12,13). U zegt dat u de naam Jalalabad al wel eens gehoord heeft maar u kan deze stad niet situeren. U weet zelfs niet dat dit de hoofdstad van de naburige provincie Nangarhar is (CGVS, p.6). Ook van andere plaatsen zoals Darunta (nabij Jalalabad en bekend om zijn dam), Paghman (een district van Kabul) en Torkham (de zeer gekende grensovergang met Pakistan) heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.4,6,13). U verklaart voorts dat er een weg voorbij uw dorp komt maar u kan niet zeggen waar die weg naartoe leidt (CGVS, p.13). Of uw dorp, vanuit het

districtscentrum bekeken, richting Kabul of richting Jalalabad is, is een vraag die u niet of ontwijkend beantwoordt (CGVS, p.5). De vaststelling dat uw geografische kennis van uw beweerde regio en land quasi nihil is, is een eerste aanwijzing dat u niet van Afghanistan afkomstig bent.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet van Afghanistan afkomstig bent en er niet heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U weet niet welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.3), gevraagd naar de namen van de maanden kan u er slechts drie noemen (CGVS, p.3,4), u meent verkeerdelijk dat saratan of assad de eerste maand van het kalenderjaar is (CGVS, p.4) (...). Dit alles wijst er eens te meer op dat u niet uit dit land afkomstig bent.

Gevraagd of u toegang had tot radio of televisie, antwoordt u dat uw vader daar tegen was. Het is evenwel bevreemdend dat u niet zou kunnen zeggen of de andere dorpingen wél radio of televisie in huis hadden. Dat u niet naar hun huizen ging (CGVS, p.14), biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Overigens kent u slechts één Afghaans televisiekanaal bij naam (CGVS, p.15). Hoewel u verder stelt dat zowat de helft van de dorpingen een gsm-toestel had, kent u geen van de in Afghanistan actieve en nochtans zeer bekende telecomoperatoren (CGVS, p.15). Verder is het merkwaardig dat u van geen enkel product dat in de bazar te verkrijgen is, de prijs lijkt te kennen (CGVS, p.10). Dat uw oom alles voor jullie deed, lijkt hiervoor opnieuw geen afdoende argumentatie.

Nog tijdens het gehoor stelt u dat er een lyceum is in uw dorp maar of deze school ook toegankelijk is voor meisjes, kan u dan weer niet zeggen (CGVS, p.9). U stelt verder dat uw regio bijzonder onveilig is (CGVS, p.15) maar gevraagd naar voorbeelden van incidenten, blijft u bijzonder vaag. U heeft het over een malik die werd vermoord, over tankers die in brand werden gestoken toen u nog erg jong was (CGVS, p.14) en over een schietpartij in het districtscentrum (CGVS, p.15). Of het de Taliban of de Amerikanen waren die onder vuur kwamen te liggen, zegt u niet te weten (CGVS, p.15). Dergelijk vaag relaas overtuigt niet. Van een ander concreet voorbeeld van een incident dat plaats vond in uw dorp en dat u werd aangereikt door het CGVS bent u dan weer niet op de hoogte. Informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat er op de dag van de presidentsverkiezingen van vorig jaar, ernstige verkiezingsfraude aan het licht werd gebracht in uw dorp. Dat u al evenmin weet heeft van dergelijke feiten (CGVS, p.14), bevestigt het bedrieglijke karakter van uw beweerde herkomst.

Ook aan uw beweerde profiel, dat van de zoon van een Talibanstrijder, kan geen enkel geloof worden gehecht. Op geen enkele manier maakt u het geloofwaardig dat uw vader een Talib was. U weet niet sinds wanneer uw vader voor de Taliban actief was (CGVS, p.8) en u verklaart niet te weten wat uw vader voorheen deed (CGVS, p.8) of waarom hij ooit de beslissing nam de Taliban te vervoegen (CGVS, p.9). De vraag of uw vader een gewoon strijder was of een commandant kan u evenmin beantwoorden (CGVS, p.8). U heeft voorts geen idee wat uw vader bij de Taliban deed of waaruit zijn activiteiten bestonden (CGVS, p.8), u heeft geen idee of hij al dan niet betaald werd voor zijn werk bij de Taliban (CGVS, p.8), of hij omwille van zijn activiteiten ooit problemen kende met de bevolking of met de autoriteiten (CGVS, p.12) en u weet niet of uw vader binnen de regio actief was of in verder gelegen gebieden (CGVS, p.8). U stelt dat uw vader zijn ontslag ging aanbieden bij zijn chef maar de naam van die chef kent u niet (CGVS, p.8). Dat u geen enkele informatie heeft over deze zaken, toont aan dat uw vader niets met de Taliban te maken had.

Voorts is het merkwaardig dat u niet eens weet wie de opposenten van de Taliban in Surobi zijn (CGVS, p.8), dat u geen mensen van de Taliban uit Surobi bij naam kent (CGVS, p.9) en dat u niet kan zeggen of er nog dorpingen van Tezin bij de Taliban actief waren (CGVS, p.9). Dat u namen van andere opstandelingen zoals Haqqani en Hekmatyar nog nooit gehoord heeft (CGVS, p.9) en dat u zelf geen namen van andere Mudjahedingroeperingen of opstandelingen kent (CGVS, p.8), bevestigt eens te meer dat u niet van deze regio afkomstig bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surobi gelegen in de provincie Kabul. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surobi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te

bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 4 februari 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.5,14). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Tezin in het district Surobi.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, gewijzigd door artikel 1, § 2 van het protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchtelingen en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet). Verzoeker geeft inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn afkomst, verblijf en problemen in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gemotiveerd als volgt: *“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van

essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

(...)

Voorts dient te worden gewezen op het feit dat uw geografische kennis van de regio en van het land waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is. U beweert van het district Surobi in de provincie Kabul afkomstig te zijn maar u kent in het geheel geen andere districten in de provincie (CGVS, p.4). Evenmin kent u namen van andere provincies van Afghanistan (CGVS, p.6). Namen van belangrijke Afgaanse steden zoals Herat, Mazar-i Sharif en Kandahar hoort u schijnbaar voor het eerst (CGVS, p.6). Dit alles is bijzonder merkwaardig. Het is niet geloofwaardig dat iemand uit Afghanistan geen namen van omliggende districten, andere provincies of steden zou kennen.

Van de districten Qarghayi, Tagab, Bagrami, Hesarak en Mehtarlam, heeft u nog nooit gehoord of u kan deze districten niet situeren (CGVS, p.4,5). Dat is zeer opmerkelijk, daar de informatie aantoont dat al deze districten aan Surobi grenzen en kan aangenomen worden dat een bewoner van deze streek toch enigszins op de hoogte is van het bestaan van deze plaatsen. Ook namen van aan Surobi grenzende provincies als Laghman, Nangarhar en Kapisa kent u vreemd genoeg niet (CGVS, p.6). Gevraagd naar de naam van de rivier die door uw district stroomt, blijkt u deze evenmin te kennen (CGVS, p.13). Het zou voor een inwoner van Surobi nochtans een bekend gegeven moeten zijn dat dit de voor het district erg belangrijke Kabul-rivier is. Dat de belangrijke weg van Kabul naar Jalalabad het district Surobi doorkruist, weet u al evenmin (CGVS, p.4). Ook dit is bijzonder merkwaardig gezien het belang van deze doorgangsweg voor het district Surobi. Bijgevolg kan u ook niet zeggen of uw dorp al dan niet nabij deze verkeersader gelegen is (CGVS, p.12,13). U zegt dat u de naam Jalalabad al wel eens gehoord heeft maar u kan deze stad niet situeren. U weet zelfs niet dat dit de hoofdstad van de naburige provincie Nangarhar is (CGVS, p.6). Ook van andere plaatsen zoals Darunta (nabij Jalalabad en bekend om zijn dam), Paghman (een district van Kabul) en Torkham (de zeer gekende grensovergang met Pakistan) heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.4,6,13). U verklaart voorts dat er een weg voorbij uw dorp komt maar u kan niet zeggen waar die weg naartoe leidt (CGVS, p.13). Of uw dorp, vanuit het districtscentrum bekeken, richting Kabul of richting Jalalabad is, is een vraag die u niet of ontwijkend beantwoordt (CGVS, p.5). De vaststelling dat uw geografische kennis van uw beweerde regio en land quasi nihil is, is een eerste aanwijzing dat u niet van Afghanistan afkomstig bent.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet van Afghanistan afkomstig bent en er niet heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afgaanse kalender. U weet niet welk jaar het heden is volgens de Afgaanse jaartelling (CGVS, p.3), gevraagd naar de namen van de maanden kan u er slechts drie noemen (CGVS, p.3,4), u meent verkeerdelijk dat saratan of assad de eerste maand van het kalenderjaar is (CGVS, p.4)(...). Dit alles wijst er eens te meer op dat u niet uit dit land afkomstig bent.

Gevraagd of u toegang had tot radio of televisie, antwoordt u dat uw vader daar tegen was. Het is evenwel bevreemdend dat u niet zou kunnen zeggen of de andere dorpingen wél radio of televisie in huis hadden. Dat u niet naar hun huizen ging (CGVS, p.14), biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Overigens kent u slechts één Afgaans televisiekanaal bij naam (CGVS, p.15). Hoewel u verder stelt dat zowat de helft van de dorpingen een gsm-toestel had, kent u geen van de in Afghanistan actieve en nochtans zeer bekende telecomoperatoren (CGVS, p.15). Verder is het merkwaardig dat u van geen enkel product dat in de bazar te verkrijgen is, de prijs lijkt te kennen (CGVS, p.10). Dat uw oom alles voor jullie deed, lijkt hiervoor opnieuw geen afdoende argumentatie.

Nog tijdens het gehoor stelt u dat er een lyceum is in uw dorp maar of deze school ook toegankelijk is voor meisjes, kan u dan weer niet zeggen (CGVS, p.9). U stelt verder dat uw regio bijzonder onveilig is (CGVS, p.15) maar gevraagd naar voorbeelden van incidenten, blijft u bijzonder vaag. U heeft het over een malik die werd vermoord, over tankers die in brand werden gestoken toen u nog erg jong was (CGVS, p.14) en over een schietpartij in het districtscentrum (CGVS, p.15). Of het de Taliban of de Amerikanen waren die onder vuur kwamen te liggen, zegt u niet te weten (CGVS, p.15). Dergelijk vaag relaas overtuigt niet. Van een ander concreet voorbeeld van een incident dat plaats vond in uw dorp en dat u werd aangereikt door het CGVS bent u dan weer niet op de hoogte. Informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan uw administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat er op de dag van de presidentsverkiezingen van vorig jaar, ernstige verkiezingsfraude aan het licht werd gebracht in uw dorp. Dat u al evenmin weet heeft van dergelijke feiten (CGVS, p.14), bevestigt het bedrieglijke karakter van uw beweerde herkomst.

Ook aan uw beweerde profiel, dat van de zoon van een Talibanstrijder, kan geen enkel geloof worden gehecht. Op geen enkele manier maakt u het geloofwaardig dat uw vader een Talib was. U weet niet sinds wanneer uw vader voor de Taliban actief was (CGVS, p.8) en u verklaart niet te weten wat uw vader voorheen deed (CGVS, p.8) of waarom hij ooit de beslissing nam de Taliban te vervoegen (CGVS, p.9). De vraag of uw vader een gewoon strijder was of een commandant kan u evenmin beantwoorden (CGVS, p.8). U heeft voorts geen idee wat uw vader bij de Taliban deed of waaruit zijn activiteiten bestonden (CGVS, p.8), u heeft geen idee of hij al dan niet betaald werd voor zijn werk bij de Taliban (CGVS, p.8), of hij omwille van zijn activiteiten ooit problemen kende met de bevolking of met de autoriteiten (CGVS, p.12) en u weet niet of uw vader binnen de regio actief was of in verder gelegen gebieden (CGVS, p.8). U stelt dat uw vader zijn ontslag ging aanbieden bij zijn chef maar de naam van die chef kent u niet (CGVS, p.8). Dat u geen enkele informatie heeft over deze zaken, toont aan dat uw vader niets met de Taliban te maken had.

Voorts is het merkwaardig dat u niet eens weet wie de opposenten van de Taliban in Surobi zijn (CGVS, p.8), dat u geen mensen van de Taliban uit Surobi bij naam kent (CGVS, p.9) en dat u niet kan zeggen of er nog dorpelingen van Tezin bij de Taliban actief waren (CGVS, p.9). Dat u namen van andere opstandelingen zoals Haqqani en Hekmatyar nog nooit gehoord heeft (CGVS, p.9) en dat u zelf geen namen van andere Mudjahedingroeperingen of opstandelingen kent (CGVS, p.8), bevestigt eens te meer dat u niet van deze regio afkomstig bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Surobi gelegen in de provincie Kabul. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Surobi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker,

met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 4 februari 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.5,14). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Tezin in het district Surobi.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Het argument dat hij zijn dorp niet mocht verlaten van zijn oom uit angst dat hem iets zou overkomen doet geen afbreuk aan verzoekers fundamentele onwetendheid omtrent dagelijkse aspecten van het leven in een dorp in Afghanistan. Evenmin volstaat de argumentatie dat hij geen radio of tv had en de enige informatie tot dewelke hij toegang had deze van de dorpelingen zelf was en het niet gebruikelijk is dat jongeren vragen stellen aan de ouderen. Met dergelijke algemene beweringen slaagt verzoeker er bovendien niet in om aan te tonen dat hij volledig verstoken is gebleven van enige informatie.

Gelet op verzoekers fundamentele onwetendheid omtrent elementaire aspecten van het dagelijks leven in een dorp en als zoon van een talibanlid zoals in de bestreden beslissing uiteengezet maakt verzoeker zijn afkomst en verblijf niet aannemelijk.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). De verwijzing naar de veiligheidssituatie in Afghanistan is dan ook niet dienstig.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF